

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. O.

przeciwko A. S. AS,

o zapłatę odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 kwietnia 2010 r.,

wniosku Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy Polish Seafarers` Union

o oznaczenie Sądu przed którym należy wytoczyć powództwo

z dnia 09 lutego 2010r.,

postanowił:

oznaczyć Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. jako miejscowo właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda – J. O. – wniósł o oznaczenie Sądu Okręgowego w G., Wydziału XV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, jako sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo J. O. przeciwko pracodawcy zagranicznemu – A. S. AS z siedzibą w w Norwegii o zapłatę odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 22 listopada 2007 r. powód zawarł z A. S. AS umowę o pracę na statku „A”. Na podstawie postanowienia pkt 10 tej umowy w sprawach dotyczących wynagrodzeń, nadgodzin, a także innych warunków zatrudnienia nieuregulowanych w umowie o pracę miały zastosowanie warunki określone w Układzie Zbiorowym Pracy zawartym pomiędzy Norweskim Stowarzyszeniem Armatorów (ASO) oraz Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Oficerów i Marynarzy (PSU), obowiązującym od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r.

W dniu 2 lutego 2008 r. powód uległ wypadkowi przy pracy na tym statku, w wyniku którego „orzeczono trwałą niezdolność do pracy w jakimkolwiek charakterze w wysokości 65%”.

Wnioskodawca stwierdził, że właściwości miejscowej sądu polskiego nie można ustalić ani na podstawie umowy o pracę, ani na podstawie postanowień Układu Zbiorowego Pracy 2007-2008, ani na podstawie odpowiednich przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Umowa o pracę w tej kwestii nie zawiera żadnych postanowień (klauzuli jurysdykcyjnej). Natomiast kwestia jurysdykcji sądowej została uregulowana w art. 13 Układu Zbiorowego Pracy 2007-2008. Te postanowienia dają marynarzowi możliwość wytoczenia powództwa również przed sądami polskimi, jednakże nie jest możliwe na podstawie takiego postanowienia układowego wskazanie konkretnego sądu w Polsce, który może rozstrzygnąć spór. Procedura rozstrzygnięcia sporów zawarta w załączniku E do Układu Zbiorowego Pracy dotyczy spraw dyscyplinarnych.

Uzasadniając wniosek o wyznaczenie Sądu Okręgowego w G. Wydział XV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wnioskodawca zwrócił uwagę, że Sąd ten specjalizuje się w sprawach morskich, w tym w sprawach z czynnikiem zagranicznym, a także na wartość przedmiotu sprawy, która znacznie przekracza kwotę 75.000 zł, gdyż przysługujące powodowi odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu, określone przez lekarza na 65%, zgodnie z art. 10A pkt b) Układu Zbiorowego Pracy wynosić będzie 52.000 USD (65% z 80.000 USD przysługujących marynarzom), czyli około 150.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 k.p.c., jeżeli w myśl przepisów kodeksu nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo.

W sprawie faktycznie występuje niemożność ustalenia właściwości miejscowej sądu, gdyż nie można wskazać w Polsce siedziby strony pozwanej (art. 30 k.p.c.), jej jednostki organizacyjnej lub zakładu (art. 33 k.p.c.), miejsca wykonania umowy (art. 34 k.p.c.) czy też miejsca, gdzie praca miała być czy była wykonywana oraz siedziby zakładu pracy (art. 461 § 1 k.p.c.). Równocześnie (co jest warunkiem stosowania art. 45 k.p.c.) w sprawie jest dopuszczalna droga sądowa (por. postanowienie z dnia 1 marca 1982 r., IV CO 2/82, OSNCP 1982 z. 10 poz. 149) oraz na podstawie umowy stron (art. 1104 k.p.c.) uzasadniona jest jurysdykcja sądów polskich (por. postanowienie z dnia 14 lutego 1985 r., II CO 13/85, OSNCP 1985 z. 12 poz. 196).

W sprawie występują więc przesłanki do oznaczenia w trybie art. 45 k.p.c. sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy. Biorąc pod uwagę, że reprezentujący powoda Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy ma siedzibę w G., a więc w okręgu Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. oraz że wartość przedmiotu sporu uzasadnia właściwość sądu okręgowego (art. 17 pkt 4 k.p.c.), Sąd Najwyższy uznał za celowe oznaczenie tego Sądu jako właściwego do rozpoznania sprawy.